पविचवत्यानयति। अपाञ्चैवौषधीनाञ्च रसꣳ सꣳसृजति। अथो ओषधीष्वेव पशून् प्रतिष्ठापयति। अन्वारभ्य वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। धारयन्नास्ते। धारयन्तइव हि दुहन्ति। कामधुक्ष इत्याहातृतीयस्यै। चय इमे लोकाः। इमानेव लोकान् यजमानो दुहे॥ ॥ ६ ॥

अमूमिति नाम गृह्णाति। भद्रमेवासां कर्माविष्करोति। सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मेत्याह। इयं वै विश्वायुः। अन्तरिक्षं विश्वव्यचाः। असौ विश्वकर्मा। इमानेवैताभिर्लोकान् यथा पूर्वं दुहे। अथो यथा प्रदाचे पुण्यमाशास्ते। एवमेवैना एतदुपस्तौति। तस्मात् प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून् दुहन्ति॥ ७ ॥

बहुदुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति वाचं विसृजते। यथादेवतमेव प्रसौति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्यै। चिराह। चिषत्या हि देवाः। अवाचंयमो नन्वारभ्योत्तराः। अपरिमितमेवावरुन्धे। न दारुपाचेण दुह्यात्। अग्निवद्वै दारुपाचम्। यद्दारुपाचेण दुह्यात्॥ ॥ ८ ॥